

Nr 35.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att medgiva visst undantag från gällande villkor för åtnjutande av rätt till varvsindustrirestitution.

I en den 1 april 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 203, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att under tiden från och med den 1 juli 1949 till och med den 30 juni 1951 i fall, då särskilda skäl därtill äro, medgiva att näringsidkare, som erhållit rätt till varvsindustrirestitution, må åtnjuta sådan tullrestitution, oaktat de av honom använda artiklarna införts av annan näringsidkare, som erhållit rätt till enahanda slag av tullrestitution.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

I 3 § förordningen den 4 oktober 1929 (nr 307) angående tullrestitution stadgas, att idkare av varvs- eller verkstadsrörelse ävensom fartygsägare äger att efter verkställd byggnad, ombyggnad, reparation, inredning eller utrustning, inberäknat förseende med reservdelar, av svenskt eller utländskt fartyg av mer än 70 tons bruttodräktighet, utländskt järnfartyg även av 70 tons bruttodräktighet eller därunder, eller av skeppsdocka, dockport, ponton, slip, stapelbädd eller mudderverk, för vilkas byggnad, ombyggnad, reparation, inredning, utrustning eller sjösättning använts av honom från utlandet införda materialier eller andra artiklar, åtnjuta restitution av tull (*varvsindustrirestitution*) för en motsvarande myckenhet materialier eller andra artiklar av samma slag, vilka inom fem år före arbetets slutförande av honom införts från utlandet.

Enligt 7 § nämnda förordning skall prövning av fråga angående rätt till varvsindustrirestitution ävensom fastställandet av de närmare villkor för rättighetens åtnjutande, som i särskilda fall må finnas erforderliga, ankomma på generaltullstyrelsen efter samråd med kommerskollegium. Rätt till restitution kan, enligt 8 §, beviljas för särskilt fall, för viss tid eller tills vidare.

I 10 § kungörelsen den 4 oktober 1929 (nr 308) med tillämpningsföreskrifter till förenämnda förordning föreskrives, att prövning av fråga om utbeholdande av restitutionsbelopp eller om avförande av sådant belopp i fall, då befrielse från erläggande av motsvarande tullbelopp åtnjutits, ankommer

på generaltullstyrelsen, i den mån styrelsen icke finner prövningen lämpligen kunna överlätas på lokal tullmyndighet. Ansökning om utbekommande eller avförande av restitutionsbelopp skall ha inkommit till den prövande myndigheten inom tre år, räknat från den dag då arbetet slutförts. Då skäl därtill äro må generaltullstyrelsen för särskilt fall medgiva utsträckning av ansökningstiden. Enligt 11 § samma kungörelse skall, därest varans in- eller utförsel ombesörjts av annan än sökanden, ansökningen om restitution åtföljas av en av sökanden på tro och heder avgiven försäkran, att den som omhänderhaft in- eller utförseln varit sökandens befullmäktigade ombud för ändamålet, och skall detta förhållande vara av ombudet bestyrkt.

I proposition den 31 december 1943 (nr 19) hemställde Kungl. Maj:t hos 1944 års riksdag om bemyndigande att under tiden till och med den 31 december 1946 i fall, då särskilda skäl därtill förelåge, medgiva att näringsidkare, som erhållit rätt till varvsindustrirestitution, finge åtnjuta sådan tullrestitution, oaktat de av honom använda artiklarna införts av annan näringsidkare, som erhållit rätt till enahanda slag av tullrestitution.

Propositionen bifölls av riksdagen (skrivelse den 9 februari 1944, nr 23).

Härefter förklarade Kungl. Maj:t i brev till generaltullstyrelsen den 18 februari 1944, att Kungl. Maj:t ville, efter framställning av vederbörande näringsidkare, i varje särskilt fall pröva, huruvida uti ifrågavarande avseende undantag från gällande restitutionsvillkor kunde beviljas.

I en den 28 oktober 1946 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift hemställde Sveriges varvsindustrieförening, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om att det såsom ett särskilt tidsbegränsat undantag reglerade medgivandet av restitutionsrätt, då varan införts av ett restitutionsberättigat varv och överlåtits till och använts av annat sådant varv, måtte upptagas såsom en icke tidsbegränsad bestämmelse under 3 § i 1929 års förordning angående tullrestitution. Därest denna hemställan icke kunde bifallas anhölle föreningen i andra hand att undantagsbestämmelsen enligt Kungl. Maj:ts brev den 18 februari 1944 måtte givas förlängd giltighet under minst tre år från den 1 januari 1947.

I proposition den 24 januari 1947, nr 28, hemställde Kungl. Maj:t om bemyndigande att under tiden till och med den 30 juni 1949 i fall då särskilda skäl därtill förelåge medgiva, att näringsidkare, som erhållit rätt till varvsindustrirestitution, finge åtnjuta sådan tullrestitution, oaktat de av honom använda artiklarna införts av annan näringsidkare, som erhållit rätt till enahanda slag av tullrestitution.

Propositionen bifölls av riksdagen (skrivelse den 22 februari 1947, nr 42).

Härefter har Kungl. Maj:t i brev till generaltullstyrelsen den 28 februari 1947 förklarat, att Kungl. Maj:t ville, efter framställning av vederbörande

näringsidkare, i varje särskilt fall pröva, huruvida uti ifrågavarande avseende undantag från gällande restitutionsvillkor kunde beviljas.

De av riksdagen i enlighet med vad förut sagts lämnade bemyndigandena ha av Kungl. Maj:t utnyttjats i ett trettiotal fall.

I en den 3 mars 1949 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrift har *Sve- riges varvsindustriförening* hemställt om sådan förlängning av undantagsbestämmelsen enligt Kungl. Maj:ts brev den 28 februari 1947, att varven även efter den 30 juni 1949 finge åtnjuta varvsindustrirestitutions i fall som avsåges i nämnda brev.

Över nämnda framställning ha, efter remiss, utlåtanden avgivits av *generaltullstyrelsen* (med bifogande av yttrande från *tulldirektionen i Göteborg*) samt av *kommerskollegium* (med bifogande av yttrande från *Sveriges industriförbund*).

Rörande innehållet i dessa utlåtanden och yttranden får utskottet hänvisa till propositionen (s. 4—5).

Beträffande vad *departementschefen* anfört till stöd för det i propositionen framlagda förslaget får utskottet likaledes hänvisa till propositionen (s. 5).

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande förslaget, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 203.

Stockholm den 3 maj 1949.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Wahlmark, Sjödahl, Velander, Gustaf Elofsson, Heüman, Falk, Ramberg, Rosander och Isaks-son; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Björklund, Sundström, Nilsson i Kristinehamn, Sjölin, Andersson i Dunker, Bladh, Gunnarsson, Persson i Halmstad och Nilsson i Svalöv.
